

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. София, 05.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 03.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9407** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на М. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед №ЗСП/Д-С-О/846 от 30.07.2020г., на Директор на дирекция СП [община], потвърдена с Решение № 22-РД06-0175/02.09.2020г. Твърди се материално незаконосъобразност, на което основание се иска отмяната ѝ.

В с.з. страните, чрез процесуални представители, поддържат жалбата, респективно отговора към нея, като желаят постановяване на съдебно решение, съобразно твърденията в нея.

По фактите.

Със заявление от 16.07.20г. - л. 20-25 от делото, М. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е поискал да му бъде отпусната целева помощ за отопление с топлоенергия.

Изготвен е социален доклад - л.24-25 от делото, в който е обективизирано предложение за отказ, поради констатиран по-висок средномесечен доход за предходните 6 месеца, преди подаване на заявлението от диференцирания доход за отопление.

Въз основа на социалния доклад е издадена атакуваната в това производство Заповед №ЗСП/Д-С-О/846 от 30.07.2020г., на Директор на дирекция СП [община] - л.10 от делото, в която като мотиви за отказа са посочени констатациите по социалния доклад и се твърди несъответствие с разоредбата на чл.10 и 11 от ППЗСП.

Тази заповед е потвърдена с Решение № 22-РД06-0175/02.09.2020г. - 12-13 от делото.

По правото.

Оспорената заповед на Директора на Дирекция „Социално подпомагане”- [община] е индивидуален административен акт, с който непосредствено се засягат права на лицето, съобразно нормата на чл.21 ал.1 от АПК. Съдът намира, че последната е издадена от компетентен орган, предвид разпоредбата на чл.13 ал.3 във вр. с ал.2 от ЗСП, а именно Директорът на Дирекция „Социално подпомагане” по постоянен адрес на оспорващия.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити съобразно чл.59 ал.2 от АПК, включително посочено фактическо и правно основание.

По отношение спазване на административно-производствените правила и съответствието с материалния закон и целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 12 ал.4 от ЗСП, условията и редът за предоставянето на социалните помощи и прекратяването им, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика. Това е Наредба № РД-07-5/16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл.2 ал.1 от същата, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно чл. 10 ал.1 от ППЗСП, социална помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят и на следните допълнителни условия, като според т.4 - да не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1 (те касаят обитаваното от тях собствено жилище), която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Според легалната дефиниция на понятието "Вещи за обичайно потребление" в §1 т.7 от ДР на ППЗСП, това са земеделска земя, дребен земеделски инвентар, битови вещи, занаятчийски инструменти и селскостопански животни, когато доходите от тях служат за задоволяване на ежедневните жизнени потребности на лицата и семействата.

В контекста на установеното от фактическа и правна страна съдът намира, че в хода на образувано административно производство са допуснати нарушения на установените специални правила за отпускане на социална помощ, както и на процесуалните правила на АПК. Последното е довело и до неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел.

Разпоредбата на чл.27 ал.5 от ППЗСП регламентира мотивирането на предложение за отказ от страна на социалния работник, но крайното решение за това да се отпусне целева помощ, или – не, е в компетентността на административния орган - Директорът на ДСП, който следва да извърши задълбочена преценка не само на резултатите от социалната анкета, но и на всички относими за случая факти и обстоятелства. В този смисъл е и чл.35 от АПК, според който индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят всички факти и обстоятелства от

значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Т.е. по смисъла на закона социалният работник, респ. административният орган не следва да се ограничат до формална констатация, а да извършат съвкупен анализ на известните им обстоятелства, ведно с проучване на документацията и събиране на информация, включително служебна.

В конкретния случай социалният работник и впоследствие административният орган са приели, че искането не изпълва формалните изисквания на закона - тези по чл.2, ал.7 от Наредба №7-5/2008г., доколкото при изчисляване от страна на административния орган към дохода формиран от получена пенсия от страна на заявителя е добавен и този от получена в същия период пенсия с наструпване за минал период.

Настоящия съдебен състав намира това тълкуване на посочената от органа разпоредба за неотговарящо на закона поради следното.

Изискването по чл.2, ал.6 от Наредбата за деклариране на всички доходи, получени през месеца не е равнозначно на включването им при определянето на средномесечния доход. Жалбоподателя има доходи само от пенсия. Неговия средномесечен доход зависи единствено от размера на месечната му пенсия, поради това не следва да се взема предвид плащането ѝ с натрупване, поради характера ѝ на регулярно месечно плащане.

Ако посоченото натрупване на доходи не бъде взето предвид при изчислението на средномесечния доход - пенсията за месеца вземан като база за изчисление, без съмнение ще попадне в обхвата на подпомагането за отопление. В противен случай жалбоподателя ще бъде в неравнопоставено положение с лицата, които регулярно всеки месец са получили плащането на пенсията си от НОИ. Уредбата, дадена с чл.2, ал.6 от Наредба № РД 07-5/2008г. за реда и условията за отпускане на целева помощ за отопление, съгласно която доходите се декларират за месеца, през който са получени, независимо за кой период се отнасят, не съдържа изискване, така декларираните доходи автоматично да бъдат взети предвид при определянето на средномесечния доход. Би било според настоящия състав на съда крайно разширително тълкуване на тази разпоредба, плащанията за пенсия да се вземат предвид с натрупване. Тази разпоредба има предвид получени други доходи с натрупване, извън плащанията, свързани със социалната функция на Държавата.

Аргумент за това съдът намира и в обстоятелството, че приложеното от административния орган тълкуване би довело до неравно прилагане на закона - на лицата, получили пенсията си с натрупване спрямо тези, които получават регулярно пенсията си всеки месец. Така приложен законът противоречи на чл.6 от Конституцията равенство на правата, израз на което е еднаквото прилагане на закона спрямо лицата в сходна ситуация и доходи, а не в зависимост от регулярното плащане на пенсията от НОИ. Последното не е относимо към социалното подпомагане основание, поради това не следва да оказва влияние върху размера на месечния доход от пенсия, който следва да бъде взет предвид.

Доколкото средномесечният доход на жалбоподателя за релевантния период, намален със съответния коефициент, формиран само от плащанията за месечния размер на пенсията за всеки месец, е по-нисък от диференцирания минимален доход за отопление, то действително отговаря на кумулативно установените условия в наредбата за отпускане на целева помощ за отопление за сезон 2020 г. - 2021г. по отношение на него не е налице отрицателна предпоставка и е възникнало правото му

на социално подпомагане за отопление с топлоенергия.

Следва да се посочи също, че заповедта не съответства и на целта на закона, доколкото последната е осигуряване на социално подпомагане на българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастни, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежаваното имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. Изпълнението на тази цел изисква във всеки конкретен случай да се извърши обективна оценка и преценка на всички релевантни факти и обстоятелства от значение за правата на лицата, заявили нужда от социално подпомагане, а не формално да се прилагат хипотезите, при които е възможно да бъде отказано подпомагане.

Ето защо, оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящето решение. Новото произнасяне следва да стане в срока по чл. 4 ал.3 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008г. - двадесетдневен от влизане в сила на настоящето съдебно решение.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] №ЗСП/Д-С-О/846 от 30.07.2020г., на Директор на дирекция СП [община], потвърдена с Решение № 22-РД06-0175/02.09.2020г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2020/2021г, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона дадени в настоящето решение, в 20-дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

Решението е окончателно, на основание чл.13 ал.6 от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: